

Takstspørgsmaalet til et af de mest fremtrædende Spørgsmaal ved denne Sags Behandling, og som er en Grund mere til, at man fra Abonnenternes Side maa ønske Takstspørgsmaalet endeligt undersøgt, inden der meddeles ny Koncession.

Nu fremhævede baade den højtærede Minister og Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hedegaard, at de Regler, der findes i Lovforslagets § 1 e og Koncessionens Post 5 om, at Maksimaltakster senest den 1. Januar 1923 skal være fastsat af Ministeren for offentlige Arbejder, og at disse Takster i Tilfælde af senere Opsigelse, hvis Enighed ikke opnaas, skal fastsættes af Ministeren for offentlige Arbejder efter Hensetting af det i Koncessionens Post 5 omtalte Nævn, skulde frembyde en særlig Garanti for Varetagelsen af Telefonabonnenternes Interesser i denne Henseende. Naturligvis kan det ikke bestrides, at der deri ligger en vis Garanti for Varetagelsen af Telefonabonnenternes Interesser; men naar man ser paa Indholdet af Lovforslaget og af Koncessionsudkastet, maa det paa den anden Side erkendes, at Staten, hvis dette Lovforslag gennemføres, og denne Koncession meddeles, vil blive i saa høj Grad interesseret i det jyske Telefonvæsen, at man i hvert Fald ikke kan gaa ud fra, at det just udelukkende vil være Telefonabonnenternes Synspunkter, Ministeren for offentlige Arbejder vil lægge til Grund, naar han skal fastsætte disse Takster; thi han vil — det er hans Pligt — naturligvis ogsaa i høj Grad varetage Statens Interesser.

Og hvis vi, som sagt, ser paa Lovforslaget og paa Koncessionsudkastet, vil vi se, at Staten i høj Grad bliver finansielt interesseret i det jyske Telefonvæsen. Ifølge Lovforslagets § 2 er Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiget til for Købesummen for de Statsanlæg, der overlades Telefonselskabet, at tage Aktier i Selskabet. Ifølge Lovforslagets § 3 er Ministeren bemyndiget til for de smaa Selskabers Anlæg, der gennem Statens Mellemkomst overdrages Koncessionshaveren, at tage Aktier i Selskabet. Ifølge Lovforslagets § 4 er Ministeren bemyndiget til paa Statskassens Vegne at garantere for Forrentning af og Afbetaling paa et eller flere Laan til et samlet Beløb af indtil 15 Mill. Kr., og ifølge Koncessionens Post 14 skal i Tilfælde af Aktieudvidelse mindst Halvdelen af det nye Aktiebeløb tilbydes Staten paa de samme Vilkaar; paa hvilke Restbeløbet udbydes til de ældre Aktionærer. Jeg finder i og for sig denne Bestemmelse udmærket, jeg kunde oven i Købet ønske

undersøgt, om ikke ved Aktieudvidelse Aktierne i endnu højere Grad skal tilbydes Staten; men den Omstændighed, at Staten derigennem bliver i endnu højere Grad interesseret i det Aktieselskab, som faar Koncessionen, bevirker ikke set fra Abonnenternes Synspunkt, at Ministeren vil være en absolut sikker Garanti for Varetagelsen af Abonnenternes Interesser. Endelig skal ifølge Koncessionens Post 15 ved Koncessionsperiodens Udløb, hvis Staten ønsker at overtage Telefonselskabet, Aktierne indfries til en Kurs af 125 Kr. pr. 100 Kr. Det er ogsaa en Omstændighed, som bevirker, at Abonnenterne ikke kan være sikre paa, at Ministeren for offentlige Arbejder, naar Taksterne skal fastsættes, vil kunne varetage specielt Abonnenternes Interesser, idet det, som jeg nævnte, naturligvis er hans Pligt som den, der skal varetage Statskassens Interesser, ogsaa her at tage væsentligt Hensyn til dem.

Derfor forekommer det mig, at man ikke, saaledes som den højtærede Minister og Venstres Ordfører vilde, i disse Bestemmelser i Lovforslagets § 1 e og Koncessionens Post 5 kan finde en saadan Betryggelse for Hensyntagen til Abonnenternes Interesser, at det ikke er forstaaeligt, at Abonnenterne maa ønske, at Spørgsmaalet om Taksterne afgøres, inden Koncession meddeles det nye Selskab. Jeg maa derfor allerede ud fra disse Synspunkter være af den Opfattelse, at Ministeren for offentlige Arbejder bør midlertidig forlænge den nu foreliggende Koncession, for at der kan blive Adgang til nærmere at undersøge disse Spørgsmaal i et Udvalg.

Men selv bortset fra dette Takstspørgsmaal, der i Øjeblikket utvivlsomt er det vigtigste for Befolkningen — og jeg maa i den Forbindelse bemærke, at det synes mærkeligt, naar man tager Hensyn til de øjeblikkelige økonomiske Forhold, at det virkelig ikke skulde være muligt allerede nu at komme til en vis Takstnedsættelse —, er der en Række andre Spørgsmaal, som efter mit Skøn bør nærmere undersøges, inden man giver en ny Koncession af den Tidsvarighed, som der i dette Lovforslag er Tale om at give. Der er først det store Spørgsmaal om, hvorvidt der overhovedet skal meddeles Koncession, eller om ikke Staten bør overtage Anlægene, og der er, hvis man kommer til det Resultat, at Staten ikke for Tiden skal overtage Telefonselskaberne, Spørgsmaalet om det nærmere Indhold af den Koncession, der i saa Fald skal meddeles.

Med Hensyn til det første Spørgsmaal,